

Diamond Mountain University
Setting Fire to Your Meditation, Part IV

Reading Six: The Remaining Bodhisattva Levels

The following translation is an excerpt from Master Kamalashila’s text on meditation, called Bhavana Krama, or The Steps of Meditation. Master Kamalashila wrote three such books on meditation, all with the same title, the one we are using is the first one. This work can be found in Tibetan in the ACIP database, TD3915, folios 40B-41A.

The Remaining Bodhisattva Levels

ཇི་སྲིད་དུ་སྐབས་མེད་པར་མཚན་མ་མེད་པར་གནས་པ་ལ་མཉམ་པར་འཇོག་མི་རུས་པ་དེ་སྲིད་དུ་ས་
 ལྷག་པའོ། །གང་གི་ཚེ་རུས་པ་དེའི་ཚེ་ཡན་ལག་དེ་ཡོངས་སུ་ཇོགས་པས་ས་བདུན་པར་རྣམ་པར་
 གཞག་གོ། །

यावन् न शक्नोति निश्चिद्रम् अनिमित्तविहारं समापत्तुम् तावत् षष्ठी भूमिः । यदा
 शक्नोति तदास्यांगस्य परिपूरितः सप्तमी भूमिर् व्यवस्थाप्यते ।

This bodhisattva remains on the sixth level until they are able to enter into an uninterrupted state of meditation which is devoid of all signs. They are able to do this once they have completely mastered the previous stage, at which point we can say they have reached the seventh bodhisattva level.

ས་དེ་ལ་བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའ་མཚན་མ་ཐམས་ཅད་མཚན་མ་མེད་པར་ཁོང་དུ་ཚུད་ལ་མཚན་མར་
 ལྷག་པའི་ཐ་སྐད་ཀྱང་འགོག་པར་མི་བྱེད་དོ། །དེ་བས་ན་ས་དེ་ལ་ཐབས་གྱི་པ་རོལ་དུ་སྲིན་པ་ཤིན་
 ཏུ་ཤས་ཆེ་བ་ཡིན་ནོ། །

अस्याम् अपि भूमौ बोधिसत्त्वः सर्वनिमित्तं निर्निमित्तेन प्रतिविध्यति
निमित्तकृतव्यवहारं च न विरोधयति । अतो ऽस्याम् उपायपारमिता ऽतिरिक्ततरा
भवति ।

On this level, the bodhisattva comes to understand how no sign has any signs.
And yet, they do not deny the terms which express these signs. As such, on this
level the perfection of method becomes their most predominant focus.

ས་འདི་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་ལམ་དང་འབྲེལ་པའི་སྤྱིར་ཤིན་ཏུ་རིང་དུ་སོང་བས་རིང་དུ་སོང་བ་ཞེས་
གཏུགས། །དེ་སྐབས་མེད་པ་མཚན་མ་མེད་པ་ལ་གནས་པ་ཡང་ཡིན་ལོ། །

इयं च भूमिर् अनाभोगमार्गोपश्लेषात् सुष्ठु दूरंगमात् दूरंगमा । स
निश्चिद्रानिमित्तविहारी भवति ।

The bodhisattva has come a long way on this level, for it is related to the
spontaneous path. And so it is called “Come a Long Way.” It is also known as
“Staying Uninterrupted Without Signs.”

དེ་ཇི་སྤིད་དུ་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པས་འཇུག་པའི་མཚན་མ་མེད་པར་གནས་པ་ལ་མཉམ་པར་འཇོག་མི་
རུས་པ་དེ་སྤིད་དུས་བདུན་པའོ། །གང་གི་ཚེ་རུས་པ་དེའི་ཚེ་ཡན་ལག་དེ་ཡོངས་སུ་ཇོགས་པས་
ས་བརྒྱད་པར་རྣམ་པར་གཞག་གོ། །

यावन् न शक्नोत्य् अनाभोगवाहिनम् अनिमित्तविहारं समापत्तुं तावत्
सप्तमी भूमिः । यदा शक्नोति तदास्यांगस्य परिपूरितो ऽष्टमी भूमिर् व्यवस्थाप्यते ।

This bodhisattva remains on the seventh level until they are able to spontaneously immerse themselves in that state of meditation where there are no signs. They are able to do this once they have completely mastered the previous stage, at which point we can say they have reached the eighth level.

ས་དེ་ལ་ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པར་དག་བའི་ཕྱོགས་ལ་སྐྱོར་བས་ན་སྣོན་ལམ་གྱི་པ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཤིན་ཏུ་
 ཤས་ཆེ་བ་ཡིན་ནོ། །མཚན་མ་མེད་པ་ལ་ཚུལ་བས་མི་བསྐྱོད་པའི་ཕྱིར་དེ་མི་གཡོ་བ་ཞེས་བྱའོ།
 །དེ་ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པར་མཚན་མ་མེད་པ་ལ་གནས་པ་ཡང་ཡིན་ནོ། །

अस्यां च भूमौ अनाभोगेन कुशलपक्षयोगात् प्रणिधानपारमिता ऽतिरिक्ततरा
 भवति । अनिमित्ताभोगाप्रकम्प्यत्वाद् इयम् अचलेत्युच्यते । सो
 ऽनाभोगानिमित्तविहारी च भवति ।

On this level, the bodhisattva concentrates on spontaneous types of good deeds. As such, the perfection of prayer becomes their most predominant focus. And since this signless meditation is undisturbed by any conscious effort, this level is called “Unshakable.” It is also known as “Staying Spontaneously Without Signs.”

ཇི་སྲིད་དུ་རྣམ་གྲངས་དང་། དེས་པའི་ཚིག་ལ་སོགས་པའི་རབ་ཏུ་དབྱེ་བས་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་
 ཚོས་སྣོན་པ་ལ་དབང་བསྐྱུར་བར་མི་རུས་པ་དེ་སྲིད་དུ་ས་བརྒྱད་པའོ། །གང་གི་ཚོ་རུས་པ་དེའི་ཚོ་
 ཡན་ལག་དེ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པས་ས་དགུ་པར་རྣམ་པར་གཞག་གོ །

यावन् न शक्नोति पर्यायनिरुक्त्यादिप्रभेदैः सर्वाकारसर्वधमदिशनायां वशीभवितुं
 तावद् अष्टमी भूमिः । यदा शक्नोति तदास्यांगस्य परिपूरितो नवमी भूमिर्
 व्यवस्थाप्यते ।

This bodhisattva remains on the eighth level until they are empowered in every aspect of teaching the dharma, through the use of many different metaphors and expressions and so on. They are able to do this once they have completely mastered the previous stage, at which point we can say they have reached the ninth level.

ས་དེ་ལ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སོ་སོ་ཡང་དག་པར་རིག་པའི་བྱང་པར་ཐོབ་པས་ཤེས་རབ་ཀྱི་སྟོབས་
 ཀྱི་བྱང་པར་དང་ལྡན་པས་ན་སྟོབས་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་སྤྱིན་པ་ཤིན་ཏུ་ཤེས་ཆེ་བ་ཡིན་ལོ། །རྣམ་པ་
 ཐམས་ཅད་དུ་ཚོས་སྟོན་པ་ལ་མཁས་པའི་ཕྱིར་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་མེད་པའི་སྟོ་གོས་ཀྱི་བྱང་པར་ཐོབ་པའི་
 ཕྱིར་ལེགས་པའི་སྟོ་གོས་ཞེས་བྱའོ། །དེ་སོ་སོ་ཡང་དག་པར་རིག་པ་བཞི་ཐོབ་པ་ཡང་ཡིན་ལོ།
 །

अस्यां च भूमौ बोधिसत्त्वस्य प्रतिसंविद्विशेषलाभात् प्रज्ञाबल विशेषयोगाद्
 बलपारमिता ऽतिरिक्ततरा भवति । सर्वाकारधमदेशनाकौशलतो
 ऽनवद्यमतिविशेषलाभात् साधुमती भूमिर् उच्यते । अस्यां च प्रतिसंविच्चतुष्टयलाभी
 भवति ।

On this level, the bodhisattva has acquired an extraordinary form of the knowledges, and so they possess an extraordinary power of wisdom. As such, the perfection of power becomes their most predominant focus. And since they've acquired such an incredible and perfect intellect in order to master every aspect of teaching the dharma, this level is called "Notable Intellect." It is also known as "Acquiring the Four Types of Knowledge."

ཇི་སྲིད་དུ་སངས་རྒྱུ་ཀྱི་ཞིང་དང་། འཁོར་དང་། སྐྱལ་པ་ལ་སོགས་པ་བསྟན་པ་དང་།
 ཚོས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་ལོངས་སྤྱད་པ་དང་། སེམས་ཅན་ཡོངས་སུ་སྤྱིན་པར་བྱེད་མི་རུས་པ་

དེ་སྲིད་དུ་ས་དགུ་པ་འོ། །གང་གི་ཚེ་རུས་པ་དེའི་ཚེ་ཡན་ལག་དེ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པས་ས་བརུ་
པར་རྣམ་པར་གཞག་གོ། །

यावन् न शक्नोति बुद्धक्षेत्रपर्षन्निर्माणादि दर्शयितुं परिपूर्णधर्मसंभोगं सत्त्वपरिपाकं च
कर्तुं तावन् नवमी भूमिः । यदा तु शक्नोति तदास्यांगस्य परिपूरितो दशमी भूमिर्
व्यवस्थाप्यते ।

This bodhisattva remains on the ninth level until they are able to enjoy a complete range of dharma teachings with Buddhas in their paradise, along with their retinue, and their emanations and the like; and until they are able to bring living beings to their ultimate evolution. They are able to do this once they have completely mastered the previous stage, at which point we can say they have reached the tenth bodhisattva level.

དེ་ལ་སྐུལ་པ་ལ་སོགས་པས་སེམས་ཅན་ཡོངས་སུ་སློན་པར་བྱ་བ་ལ་མཁས་པའི་བྱུང་པར་དང་ལྷན་
པས་བྱང་ལྷན་སེམས་དཔའ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་པ་རོལ་དུ་སློན་པ་ཤིན་ཏུ་ཤེས་ཆེ་བ་ཡིན་ཀོ། །དེ་ནི་ཚེས་
སློན་པའི་སློན་རྣམས་ཀྱིས་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་མཐའ་ཡས་པ་རྣམས་སུ་ཚེས་ཀྱི་ཆར་འབབས་པས་
ན་ཚེས་ཀྱི་སློན་ཞེས་བྱའོ། །

अस्यां च निर्माणादिना सत्त्वपरिपाचनाय ज्ञानविशेषयोगाद् बोधिसत्त्वस्य
ज्ञानपारमिता ऽतिरिक्ततरा भवति । इयं च धर्मदिशनामेघैर् अनन्तेषु लोकधातुषु
धर्मप्रवर्षणाद् धर्ममैघेत्युच्यते ।

On this level, the bodhisattva gains an extraordinary ability to bring living beings to their ultimate evolution, through the use of emanations and the like. As such, the perfection of wisdom becomes their most predominant focus. This is when they can pour down a steady rain of the dharma upon infinite worlds

Setting Fire to Your Meditation, Part IV
Reading Six: The Remaining Bodhisattva Levels

with their rainclouds of holy teachings. Thus this level is called “Rainclouds of Dharma.”

གཞན་ཡང་སྤུང་པོ་ཡོངས་སུ་དག་པ་ལ་སོགས་པའི་རྣམ་པར་གཞན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ས་རྣམ་པར་
གཞན་པ་ཡོད་དེ། ཡི་གེ་མངས་ཀྱིས་དོགས་ནས་མ་བྲིས་སོ། །

अपरैर् अपि स्कन्धपरि शुद्ध्यादिव्यवस्थापनैर् भूमीनां व्यवस्थापनम् अस्ति
ग्रन्थविस्तरभयान् न लिखितम् ।

(These levels can also be established by describing which heaps become purified and so on—I did not list this here because I was afraid this book might get too long.)

The following translation is an excerpt from The Great Dictionary of the Tibetan Language, written by a team of Tibetan scholars in 1984. The Tibetan text can be found in the ACIP catalog, R0002.

Names of the Ten Levels

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ས་བཅུ། རབ་ཏུ་དགའ་བ་དང་། ཇི་མ་མེད་པ། འོད་བྱེད་པ།
འོད་འཕྲོ་བ། ཤིན་ཏུ་སྤྱང་དགའ་བ། མངོན་དུ་གྱུར་པ། རིང་དུ་སོང་བ། མི་གཡོ་བ།
ལེགས་པའི་སློ་བོས། ཚོས་གྱི་སྤྲིན་ཏེ་བཅུ།

The ten bodhisattva levels are: Immense Joy, Immaculate, Radiates Light, Blazing Light, Extremely Difficult to Practice, Manifesting Every Quality, Come a Long Way, Unshakable, Notable Intellect, and Rainclouds of Dharma.

The following translation is an excerpt from A Necklace for Master Scholars, a presentation on the levels and paths written by Sera Jetsun Chukyi Gyeltsen (1469-1546). The Tibetan text can be found in the ACIP catalog, S6826.

Description of the Ten Levels

དེས་ན་ཚུལ་ཁྲིམས་གྱི་ཕར་སྤྱོན་ཡན་ཆད་གྱི་ཉམས་ལེན་ལྷག་པར་མ་ཐོབ་ཅིང་། ཕར་སྤྱོན་བརྩེ་
ནང་ནས་སྤྱོན་པའི་ཕར་སྤྱོན་གྱི་ཉམས་ལེན་ལྷག་པར་ཐོབ་པའི་ས་དང་པོའི་ཡེ་ཤེས་དེ། ས་དང་པོ་
རབ་རྟུ་དགའ་བའི་མཚན་ཉིད།

Here is the definition of the first level, Immense Joy, in relation to the ten perfections: it is a wisdom of the first level where one has reached an extraordinary practice of the perfection of giving, but has not yet reached an extraordinary practice of the perfection of morality or any of the further perfections.

དེ་བཞིན་དུ། ས་གཉིས་པ་ནས་ས་བརྩེ་པའི་བར་ལ་ཕར་སྤྱོན་བརྩེ་སྤྱོད་ནས་མཐར་ཡེ་ཤེས་གྱི་ཕར་
སྤྱོན་གྱིས་ཉམས་ལེན་ཆེས་ལྷག་པར་བྱེད་པས་རབ་རྟུ་སྤྱོད་བའི་ས་བརྩེ་པའི་ཡེ་ཤེས་དེ། ཞེས་རིགས་
ལགྲོའོ། །

You can apply this same definition to all the levels from two to ten, until the last one is defined as: the wisdom of the tenth level which is distinguished by being imbued with an extraordinary level of practice of the perfection of wisdom.

ས་རབ་རྟུ་དགའ་བ་ལ་དབྱེ་ན། ས་དང་པོའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་དང་། ས་དང་པོའི་རྣམ་གྲོལ་
ལམ་དང་། དེ་གཉིས་གང་རུང་མ་ཡིན་པའི་ས་དང་པོའི་མཉམ་གཞག་ཡེ་ཤེས་དང་གསུམ་ཡོད།

You can divide the level extreme joy into three parts: the uninterrupted path of this first level, the path of liberation of the first level, and that meditative wisdom of the first level which is neither one of these.

ཚོས་ཉིད་ལ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ས་དང་པོའི་མཉམ་གཞག་ཡི་ཤེས་གང་ཞིག།
རང་གི་ངོ་སྤུལ་གྱི་བདེན་འཛིན་གྱི་དངོས་གཉེན་བྱེད་པ་དེ། ས་དང་པོའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་གྱི་
མཚན་ཉིད།

The definition of the uninterrupted path for the first level is: a meditative wisdom of the first level which is in deep, single-pointed meditation on the true nature of things, and which is acting as the direct antidote for the tendency to grasp at the kind of true existence which is its specific task to remove.

དེ་ལ་དབྱེ་ན། མཐོང་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་དང་། སྒྲོམ་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་གཉིས།

You can divide this path into two parts: the uninterrupted path within the path of seeing, and the uninterrupted path within the path of habituation.

ས་དང་པོའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་གང་ཞིག། རང་གི་ངོ་སྤུལ་གྱི་བདེན་འཛིན་ཀུན་བཏགས་གྱི་
དངོས་གཉེན་བྱེད་པ་དེ། ས་དང་པོའི་མཐོང་ལམ་ བར་ཆད་མེད་ལམ་གྱི་མཚན་ཉིད།

Here is the definition of the uninterrupted path on the path of seeing: an uninterrupted path on the first bodhisattva level, which acts as the direct antidote for the kind of intellectual grasping to true existence which is its specific task to remove.

དེ་ལ་དབྱེ་ན། བཟོད་པ་བརྒྱད་ཡོད། དེ་དང་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་དོན་
གཅིག །

If you divide that, there are eight kinds of fortitude, and these eight and the uninterrupted path for the greater way path of seeing are one and the same.

ས་དང་པོའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་གང་ཞིག ། རང་གི་ངོ་སྐལ་གྱི་བདེན་འཛིན་ལྷན་སྐྱེས་གྱི་
དངོས་གཉེན་བྱེད་པ་དེ། ས་དང་པོའི་སྐྱོམ་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་གྱི་མཚན་ཉིད།

Here is the definition of the uninterrupted path on the path of habituation: an uninterrupted path on the first bodhisattva level, which acts as a direct antidote for the kind of inborn grasping to true existence which is its specific task to remove.

དེ་དང་ས་དང་པོའི་སྐྱད་ཅིག་ཐ་མར་སྐྱེས་པའི་ས་དང་པོའི་སྐྱོམ་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་དོན་གཅིག།

This and the uninterrupted path on the path of habituation within the first level which comes at the last moment of that first level are one and the same.

ཚོས་ཉིད་ལ་ཚེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ཡེ་ཤེས་གང་ཞིག ། རང་དང་མཉམ་
གཞག་ཐུན་གཅིག་ཏུ་གྱུར་པའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་གྱི་ངོ་སྐལ་གྱི་སྐྱིབ་པ་སྤང་པའི་ས་དང་པོའི་ཡེ་
ཤེས་དེ། ས་དང་པོའི་རྣམ་གྲོལ་ལམ་གྱི་མཚན་ཉིད།

This is the definition for the path of liberation for the first level: it is a wisdom of the first level where you are in deep, single-pointed meditation on the true nature of things, and wherein you have already removed the obstacle which was the specific task of the uninterrupted path which occurred in the same meditation session as it to remove.

དབྱེ་ན། ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་ཤེས་པ་བརྒྱད་ཡོད།

It can be divided into the eight knowledges within the greater way path of seeing.

དེ་གཉིས་གང་རུང་མ་ཡིན་པ་ནི། གང་ཟུག་གི་བདག་མིང་ལ་ཚེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་བཞག་
པའི་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་དང་། གཉིས་སྟོང་ལ་ཚེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ཐེག་ཆེན་
གྱི་མཐོང་ལམ་དང་། ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་རྗེས་ཐོབ་ཡེ་ཤེས་གྱི་རྗེས་སུ་སྤྲུང་ཡང་སྟོང་ཉིད་
ལ་ཚེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ས་དང་པོའི་ཡེ་ཤེས་ལྟ་བུའོ།།

Here are some examples of things which are in the third category above: a meditative wisdom of the first level which is neither of the other two.

- 1) The greater way path of seeing where you are immersed single-pointedly in the lack of a self nature to a person.
- 2) The greater way path of seeing where you are immersed single-pointedly in the fact that the two are devoid.
- 3) The wisdom of the first level where you are immersed single-pointedly in emptiness once again, after you have already achieved subsequent wisdom in the greater way path of seeing.

[Note: examples “1” and “2” would not be accepted by the Madhamika Prasangika school; this is a Madhamika Sautantrika text.]

ས་དང་པོའི་རྣམ་གྲོལ་ལམ་ལས་ལངས་པའི་ཐེག་ཆེན་གྱི་བདེན་པ་མངོན་ཉོགས་གང་ཞིག །
རང་རྒྱུད་ལ་ལྷན་པའི་གང་ཟུག་གི་རྒྱུད་ལ་མངོན་གྱུར་དུ་འབྱུང་བ་དེ། ས་དང་པོའི་རྗེས་ཐོབ་ཡེ་
ཤེས་གྱི་མཚན་ཉིད། དེ་དང་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་རྗེས་ཐོབ་ཡེ་ཤེས་དོན་གཅིག །

Here is the definition of subsequent wisdom for the first level: it is a greater way realization of truth which occurs after you have come down out of the path of liberation of the first level, and it is a state of mind which is occurring in a manifest way within the mind of the person who is having it.

མཉམ་རྗེས་གང་རུང་མ་ཡིན་པའི་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་ནི་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་བར་ཆད་མེད་
ལམ་པའི་རྒྱུད་གྱི་ཀུན་རྫོབ་སེམས་བསྐྱེད་དང་དེའི་རྒྱུད་གྱི་གང་ཟག་གི་བདག་མེད་མངོན་སུམ་དུ་
རྟོགས་པའི་ཡེ་ཤེས་དང་། ཐེག་ཆེན་མཐོང་ལམ་རྗེས་ཐོབ་ཡེ་ཤེས་ལ་གནས་པའི་སེམས་དཔའི་
རྒྱུད་གྱི་སྟོང་ཉིད་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་མཁུན་པ་ལྟ་བུའོ།།

Examples of the greater way path of seeing which is neither immersed in meditation nor the subsequent wisdoms are: a) that deceptive bodhichitta in the mind of a person who has been on the greater way uninterrupted path of seeing, b) the wisdom which perceives directly the lack of a self nature to a person in the mind of that same person, and c) the state of knowledge which perceives emptiness directly in the mind of a bodhisattva who is residing in subsequent wisdom on the greater way path of seeing.

[Note: example “b” would not be accepted by the Madhamika Prasangika school.]

སྐྱེ་ཚུལ་ནི། ཆོས་ཉིད་ལ་ཕྱི་གཅིག་དུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ཐེག་ཆེན་གྱི་སྟོང་ལམ་ཆོས་མཚོག་
ཆེན་པོའི་ཡེ་ཤེས། ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་དང་། ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་
ལམ་རྣམ་གྲོལ་ལམ་རྣམས། མཉམ་གཞག་ཐུན་གཅིག་ལ་སྐྱེ།

Here is the way in which they arise. The following all arise in a single session of balanced meditation:

- (1) The wisdom of the greater form of the Supreme Phenomenon stage in the path of preparation for the greater way, consisting of single-pointed, balanced meditation upon the true nature of things;
- (2) The uninterrupted path within the path of seeing for the greater way; and
- (3) The path of liberation within the path of seeing for the greater way.

དེའི་རྗེས་སུ་ཐེག་ཆེན་གྱི་མཐོང་ལམ་རྗེས་ཐོབ་ཡི་ཤེས་སྟེ། དེའི་རྗེས་སུ་ས་དང་པོའི་བར་ཆད་
མེད་ལམ་དང་། རྣམ་གྲོལ་ལམ་གཉིས་གང་རུང་མ་ཡིན་པའི་ས་དང་པོའི་མཉམ་བཞག་ཡི་ཤེས་
སྟེ།

After that arises the aftermath stage of the path of seeing for the greater way. After that there arises the meditative wisdom of the first bodhisattva level which is neither an uninterrupted path within the first level nor a path of liberation within this same level.

དེའི་རྗེས་སུ་ས་དང་པོའི་སྒྲོམ་ལམ་བར་ཆད་མེད་ལམ་སྟེ་བ་ཡིན་ཞོ། དེ་དང་ས་གཉིས་པའི་རྣམ་
གྲོལ་ལམ་མཉམ་བཞག་ཐུན་གཅིག་ལ་སྟེ་བ་དང་།

After that, the uninterrupted path within the path of habituation for the first bodhisattva level arises. This and the path of liberation for the second bodhisattva level arise within a single session of balanced meditation.

དེའི་རྗེས་སུ་ས་གཉིས་པའི་རྗེས་ཐོབ་ཡི་ཤེས་སྟེ། དེའི་རྗེས་སུ་ས་གཉིས་པའི་རྣམ་གྲོལ་ལམ་དང་
། བར་ཆད་མེད་ལམ་གང་རུང་མ་ཡིན་པའི་ས་གཉིས་པའི་མཉམ་བཞག་ཡི་ཤེས་སྟེ། དེའི་
རྗེས་སུ་ས་གཉིས་པའི་སྐད་ཅིག་ཐ་མའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་སྟེ་བ་ཡིན་ཞོ།།དེས་ལྷག་མ་རྣམས་ལ་
རིགས་འགྲེལ།

After that, the wisdom of the aftermath for the second bodhisattva level arises. After that there arises the meditative wisdom of the second bodhisattva level which is neither an uninterrupted path within the second level nor a path of liberation within this same level. After that arises the uninterrupted path of the final moment for the second bodhisattva level. This same pattern follows for the rest of the bodhisattva levels.

གསུམ་པ་ས་ནས་སར་འཕོ་ཚུལ་ནི། མཉམ་གཞག་ནས་མཉམ་གཞག་ཏུ་འཕོ་བ་ཡིན་ཏེ།
བར་ཆད་མེད་ལམ་ནས་རྣམ་གྲོལ་ལམ་དུ་འཕོ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Here is the third part of our explanation: a description of how we move from one bodhisattva level to another. All such moves occur moving from one state of balanced meditation to another, because all these moves are made going from an uninterrupted path to a path of liberation.

ས་དང་པོ་ནས་ས་གཉིས་པར་འཕོ་བའི་ཚེ། ས་དང་པོའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་ནས་ས་གཉིས་པའི་
རྣམ་གྲོལ་ལམ་དུ་འཕོ། །ས་བདུན་པ་ནས་ས་བརྒྱད་པར་འཕོ་བའི་ཚེ་དེ་ལྟར་དུ་འཕོ་བའི་ཕྱིར།

When you move from the first bodhisattva level to the second, it's done by moving from an uninterrupted path within the first level to a path of liberation at the second level. When you move from the seventh bodhisattva level to the eighth, you again move in the same way.

དེར་ཐལ། ས་བརྒྱ་པ་ནས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སར་འཕོ་བའི་ཚེ་ན་ཡང་དེ་ལྟར་འཕོ་བའི་ཕྱིར།

And this must necessarily be the case, because even when you move from the tenth bodhisattva level to the state of a Buddha, you move in this same way.

དེས་ན་ས་བརྒྱ་པའི་སྐད་ཅིག་ཐ་མར་སྐྱེས་པའི་བར་ཆད་མེད་ལམ་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ་ས་དགུ་པའི་
ཐོག་མར་སྐྱེས་པའི་རྣམ་གྲོལ་ལམ་ཀྱང་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

As such, there does exist an uninterrupted path which arises at the final moment of the tenth bodhisattva level. In the same way, there is as well a path of liberation which arises at the beginning of the ninth bodhisattva level.